

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

XI. évfolyam, 11. szám

2021. október 18

Látogatás és megemlékezés

Joggal merül fel a kérdés a kedves olvasóban, hogy a címben említett két szó: vicc. De mit is várhatnak az olvasók attól, aki minden Záhonyi Vasutas megjelenésekor az utolsó oldalon szerepel? De hát ez nem vicc, hanem egy történet, amely 2021.október 16.-án zajlott.

E napon a fényeslitkei EWG konzorcium fantasztikus gyorsasággal épülő területén tett látogatást a VSZ elnöke, Meleg János, alelnöke, Zlati Róbert és felesége, valamint Dittmayer Izabella a VSZ Titkárság vezetője és Széles Szilárd, VSZ szakértő. Segítségükre volt a helyi "erő", Juhász Tiborné, Zubály Bertalan, Gyüre István, Zakor György és jómagam.

A látogatás nagyon pozitív volt valamennyiünk számára, mert ritkán látni ilyen elképesztő precizitással, gondossággal épülő ipari parkot. Valamennyien kifejeztük abbéli reményünket, hogy ebben az RCH is szerepet vállalhat. Az ipari park bemutatását Polcz Erika és Juhász Zoltán kalauzolásával sikerült megérteni és megvalósítani. Köszönjük segítségüket.

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, 03/33-48, mobil: 30-386-6083, 20-286-1440,
E-mail: zhtk@vsz.hu

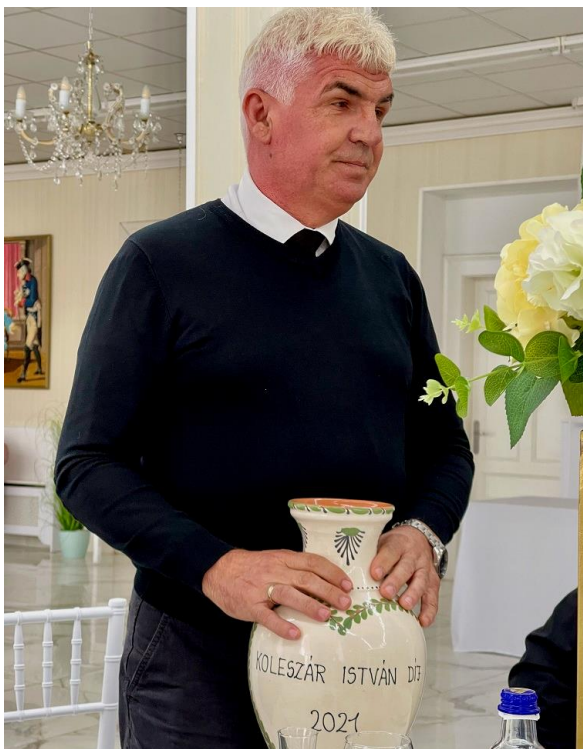

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

A nap további részében társaságunk Újkenézbe utazott, ahol a hagyományosnak számító megemlékezésünket tartottuk meg a 2004-ben elhunyt Koleszár István alapszervezeti titkár sírhelyénél. Meleg János elnök méltató szavai, verse emlékeztetett bennünket az idő múlására.

A Koleszár család tagjaival kiegészülve a mándoki Aranyszarvas étteremben folytatuk a napot, amely így fehér asztalnál folytatódott. Sor került a Koleszár István Díj átadására is, amelyet idén Gyüre Istvántól özv. Koleszár Istvánné, Kati vehetett át.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselőlet Záhony

Fontos, mindenki által támogatott döntést hoztunk a családdal közösen arról, hogy az eddig megszokott Koleszár István emléknap az eddigi formájában megszűnik.

A továbbiakban a VSZ központjában elhelyezett emlékhelyen is történhet megemlékezés az elhunyt tisztségviselőkről, illetve előtérbe kerülhet az egyéni megemlékezés lehetősége is.

Nagyon szépen köszönöm a résztvevők, segítők valamint a Koleszár család hozzáállását, kitartását, amelyet minden évben megkaptam az emléknapok sikeres megszervezéséhez.

Balogh Attila

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Ölelés

Vannak, akik szeretik a misztikumot, sokan a számokat ruházzák fel mindenféle tulajdonsággal. És igaz, ami igaz, némelyik valóban érdekes, nem csak fizetésnapon. Itt van például a nyolcas, ami egy szép szám. Formája az embert idézi, különösen a hölgyeket, ráadásul azon kevés számunk egyike, amelyik be van fejezve. Másképpen a kerek egészet, a befejezettséget sugallja, mondhatnánk, a nulla mellett az egyetlen igazságot. De hát a nulla akár ürességet is szimbolizálhat, míg az egyes legalább az első, bár az iskolában kicsit másképp néztünk rá. A kettes már szimpatikusabb lett volna, ha otthon nem kell beszámolni róla.

A nyolcassal soha sem volt ilyen vész, semmi fóbíát nem okozott a suliban sem. Csakúgy, mint a hatos, meg a kilences, utóbbiakkal maximum annyi a gond, hogy az egyik pocakos, a másik meg fejre állt, de hát a számok világában is ritka a tökéletes. Lehetne az mondjuk a hármas, hiszen különböző helyzetekben más-más formát idéznek a kerekedő vonalak, de túl hamar vége a kerekességnek, mondhatni becsapós. A négyesről meg a hetesről beszélni sem érdemes, hiszen csupa szeglet, kilógó végekből és veszélyes szögekből állnak.

A nyolcasnak viszont tartalma is van. Lefektetve is szép, vízszintesen már nem csak tökéletes, de a végtelent is jelenti. És egyben, csakúgy, mint a nők, a megújulást is jelképezheti, hiszen a nyolcadik napon új hetet, akár új életet is kezdhetünk. Ám a nyolcas tökéletességét is könnyen megtörheti bármi, gondoljunk csak az életünkre. Számtalan esetben éreztük már, hogy kerek egész, aztán közbe jött valami, vagy valaki, és kezdhettük előlről. Ám ne feledjük, szerencsére sűrűn van nyolcadik nap, és kiválaszthatjuk egyiket-másikat, hátha újra bezáródik a nyolcasunk.

Igaz, kifogás mindenre van, ebben, mi magyarok nagyon jók vagyunk, csak hát így a kerek egész könnyen nulla lesz számunkra. Azt hiszem, ha már kimerítettünk minden

hibalehetőséget, kifogást, minthogy a labda, netán az égiek rosszindulata vagy épp a szomszéd, érdemes volna elgondolkodni, mi magunk hogyan járulhatnánk hozzá, hogy a nyolcas a kedvencünké váljon. Úgy záruljon be, ahogyan szeretnénk, kerek egészet, és számunkra kedves igazságokat rejtve.

Talán kezdjük azzal, hogy a jót keressük egymásban, és legalább virtuálisan magunkhoz öleljük azokat, akikre számítunk, hátha ők is érezni fogják, hogy számíthatnak ránk. Mert mindig van lehetőség, hogy tiszta – és nem sárga, netán piros – lappal kezdjük újra azt, amit már egyszer elrontottunk. Feltéve, ha elég bátrak és erősek vagyunk.

Annál is inkább, hiszen múlt pénteken volt az ölelés világnapja.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

PONTOSÍTÁS

Folyik az esketési szertartás. A vőlegény egyszer csak halálsápadtan a pap szavába vág:

– Plébános úr, hogy tetszett mondani, mennyi időre???

KÓRHÁZBAN

- Nos, kedves uram, ön sajnos egy nagyon súlyos, fertőző betegséget kapott.
- Mondja, doktor úr, most mi lesz velem?
- Ezután csak pizzát és palacsintát kaphat enni.
- Es attól majd meggyógyulok?
- Hát, nem valószínű, de az biztos, hogy csak ezt tudjuk az ajtó alatt becsúsztatni.

Balogh Attila